

# L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 12

Kovo (March) 21, 1925

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams .....	\$2.00
Pusei metų .....	\$1.00
Vienam num. ....	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year .....	\$2.00
Six Months .....	\$1.00
Single Copy .....	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

## Mūsų Priešai.

Nerasime nei vieno žmogaus, kuris neturėtų savo draugų ir savo priešų. Draugai jį myli, gerbia, reikale padeda, o priešai visur tik pinkles stato. Kur kas lengviau yra pažinti draugus. Priešus pažinti netaip lengva. Jie prisidengia net kartais draugiškumo žyme, nuduoda geriausią draugą, tikrumoje-gi — yra priešai.

Bet jeigu kartą pažįstame savo priešą, jau jisai mums nėra taip baisus ir tiek daug žalos mums nebegalės padaryti, — ieškome tinkamų būdų apsaugoti nuo jo. Tą visi gerai suprana-

ta, kam teko kokį nors "biznį" varyti.

Bet yra viena priešų rūšis, kurios mes nesistengiame, o kartais nebenerime pažinti. Tie priešai nėra kur nors toli nuo mūsų, bet visai arti. Jie atima, išplėšia mums brangiausį kokį galime žemėje turėti turtą, o visgi mes su jais labai mandagiai ir švelniai apsiename; jie mums labai artimi širdies.

Nes iš tiesų, kas yra žmogui brangesnis už jo paties išganymą. "Ką padės žmogui, jeigu ir visą pasaulį pelnytų, o savo dušią pražudytų," pasakė Išganytojas.

Ir to amžinojo išganymo priešai, kurie atima nuo mūsų net ir teisę jeiti į dangų, į savo amžinąją laimę, dažniausiai slepiasi mumyse, yra tai nuodėmingieji įpročiai.

Tiesos mes nuo savęs neslėpkime. Pažinkime, kiek galint geriau save, o pamatysime, kad tikrai turime daug mūsų išganymo priešų.

### **Puikybė.**

Pirmoj eilėje tenka paminėti puikybę.

Kiek tai yra išdidžių, puikuolių žmonių! Bet jie apie savo išdidumą visai kitaip mintina, save pateisina. Kaip pažinti ar nėra mūsų širdy puikybės? Labai paprastai. Tik viena būtina sąlyga, prieš save nesislėpti.

Išdidęs žmogus visuomet apie save ir savo gabumus turi per daug gerą nuomonę. Puikuolis žmogus negali tverti nepasigyres ir jisai labai mėgsta, kad kas nors nuolatos jį girtų. Ir, saugok Dieve, jeigū neatspėjo minties, nepagyre, — jo didžiausiu priešu virto. Tą žmogų tuomet paniekins ir persekios iki karstui. Išdidus žmonės visada randa progos save aukštinti, kitus žeminti, niekinti. Išdidus puikuolis nenori niekieno klausyti, bet noriai davinėja visiems įsakymus, net tiems, kurie visiškai nuo jo nepriklauso. Jeigu puikuolis žmogus užsikirto savo nuomonėje, tai nors ir patsai matys, kad kvailą, neišmintingą dalyką tvirtina, visgi nepasiduos priešingai nuomonei, nes tai laiko silpnybę kam nors tiesos bent krislį pripažinti, o save suklydus pripažinti.

Tai nelaimingi žmonės. Jie savo

puikybės suėsti gyvai su kaulais ir oda tampa. Užpuola juos didybės manija, puikybės liga; žengia iš nuodėmės į nuodėmę prieš artimo meilę ir galutinai, — nustoja netik pašvenčiamosios Dievo malonės, bet ir visų kitų.

Saugokimės puikybės, neieškokime sau garbės. Atminkime, kad "Dievas puikiems priešinasi" (Jok. 4, 6.)

### **Apsirijimas.**

Antras mūsų labai arti stovįs priešas — tai nesusivaldymas valgyje ir gėrime, — apsirijimas.

Yra žmonių, kurie vien tik tam gyvena, kad valgytų, o ne tam valgo, kad gyventų. Pilvas jiems — tai svarbiausias visų reikalų reikalas.

Tie žmonės pas save namie budami, nuolatos valgo ir geria; be saiko, nesilaiko tvarkos valgyj, godžiai žiuri languose į išstatytus valgius ir, nors patys sotus yra, rija seilę. Apsirijimu nusikalstą žmonės paprastai yra labai negailestingi vargšams. Labdaringiems tikslams jie visada sakosi neturį pinigų — aukų, bet save per daug pasotinti net iki ligai — užtenka.

Daug yra žmonių tarpe vargo, daug reikalaujančių pagalbos. Neužsimerkime. Budami sotūs, nepamirškime tų, kurie gal dieną ar daugiau neturėjo ką pavalgyti. Bukime gailestingi, kad ir Dangaus Tėvas mums būtų gailestingas.

### **Palaidumas.**

Trečiasis eilės ir nemažesnis žmogaus naminis priešas, tai kuklumo stoka. Ant kiek pavojų išstato žmonės savo nekaltybę, skaistybę, viešąjį padorumą!

Kuklumo įstatai reikia užlaikyti lygiai šventai, prie žmonių, kaip ir kuomet niekas iš žmonių nemato. O kad visada žmonės tai atsimintų! Daug mažiau turėtų įvairiausių pagundų, daug mažiau padarytų papiktinimų.

Skaistybę mylintis žmogus nevartoja dviprasmių žodžių; jisai vengia per didelio draugiškumo su sau priešingos lyties asmenimis.

Su ugnimi neleista žėisti, — nes lengvai galima užsidegti ir sudegti. Nežeiski, brole, nei su viduja pageidimų ugnimi, kad nepatiktų nelaimė.

#### **Tingėjimas.**

Kartu su tais trimis vidujais žmogaus priešais eina ir ketvirtasis, — tai tingėjimas.

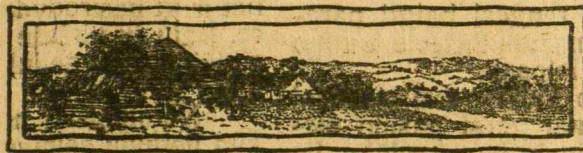
Į puikybę, godulystę, ar palaidumą palinkę, žmogus visada smarkiai užpuolamas pagundų jeigu jisai tinginauja. Prie sunkiai dirbančio ir nuolatatos veikiančio asmens pagundos neturi kada prikibti. O tinginys; neturėdamas kur savo laiką praleisti, pradeda visokius niekus galvoti.

Tinginio žmogaus sunki padėtis. Jisai norėtų be jokio vargo pasiekti dangų, norėtų neatgailaudamas, nesimeldamas, nei nepasnykaudamas gauti netik nuodėmių, bet ir už jas visų bausmių dovanojimą.

Tinginio žmogaus valia — tai su-nešiotas, skylėtas rubas. Lopyk nelopęs, o vis pilna skylių. Sunku tinginiui pasitaisyti, nes jisai tingi. Dažnai tinginys priveda žmones prie nusiminimo, prie nuodėmių. Tinginys žmogus — kitiems sunkenybė. Jisai nori, kad visi apie jį rupintųsi ir ant jo dirbtų. O patsai vaikščioja po kaimynus, visokius niekus plepa, apkalba, susibičiulauja su blogais draugais ir sunkiai nusideda.

Pažinkime naminius priešus ir saugokimės jų. Kas-gi nusikaltęs butų, lai atlieka išpažintį ir daro atgailą. Kol laikas sutvarkykime savo gyvenimą. Nes rimtas žmogus visada rimtai privalo apie savo amžinybę galvoti.

**K. M.**



## IV GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

### E v a n g e l i j a

JOAN. 6, 1-15.



NUO metu: Jėzus nuvyko į anapus Galiliejos, tai yra Tiberiadės jūros. Jį sekė didelė žmonių daugybė, nes jie matė stebuklus, kuriuos jis darė ant ligo- nių. Jėzus užėjo ant kalno ir tenai atsisėdo su savo mokytiniais. Buvo arti žydų šventė, Velykos. Jėzus, pakėlęs akis ir pamatęs, kad pas jį ateina didžiausi mi- nia, tarė Pilypui: Iš kur pirkšime duonos, kad šitie galėtų pavalgyti? Sakė gi jis tai, mėginda- mas jį, nes pats žinojo, ką darysias. Pilypas jam atsakė: Duonos už du šimtu denarų jiems nebūs gana, kad kiekvienas gautų kokią truputį. Tuomet vienas iš mokytinių, Simono Petro brolis Andrie- jus jam pasakė: Čia yra vienas vaikas, kurs turi penkis miežienės duonos kepalus ir dar dvi žuvi; bet kas iš to tokiai daugybei? Jėzus tačiau tarė: Susodinkite žmones. Teje vietoje buvo daug žo- lės. Taigi, jie susėdo, viso apie penkis tūkstan- čius vyrų. Jėzus gi ėmė duona ir padėkojęs pa- dalino sėdėjusiems; taipat ir žuvų, kiek kas no- rėjo. Jiems pavalgius jis tarė savo mokytiniams: Surinkite kas liko trupinių, kad neprašutų. Taigi, jie surinko ir iš penkių miežienės duonos kepalų pripylė dvyliką pintinių trupinių, kurie buvo likę pavalgius. Tie žmonės pamatė, kad Jėzus buvo

padaręs stebuklą, sakė: Jis tikrai tas pranašas, kurs turi ateiti į pasaulį. Bet Jėzus žinodamas, kad jie nori ateiti jo sugauti ir paskelbtų jį karaliumi, vel pasitraukė pats vienas į kalną.

### L e k c i j a

GAL. 4, 22-31.



ROLIAI, yra parašyta: Abraomas turė- jo du sunu, vieną iš tarnaitės ir vieną iš laisvos. Bet tas kurs buvo iš tarnai- tės, gimė kuno keliu, kurs gi iš laisvos, pasiremiant pažadėjimu. Tai pasakyta palygintinai. Nes tai yra dvi sandari: viena Sinaiaus kalne, gimdanti tarnai- vimui; ta yra Agara, nes Sinaiaus kalnas yra Ara- bijoje, turis saryšį su dabartine Jeruzale, kuri yra aukštybėse yra laisva, ji yra mūsų motina. Nes yra parašyta: Linksminkis nevaisingoji, kuri negimdai; džiaugkis ir šukauk, kuri neturi gim- dymo skausmu; nes daug yra apleistosios vaikų, daugiau, kaip tos, kuri turi vyrą. Mes, broliai, esame kaip Izackas pažadėjimo vaikai. Bet kaip tuomet gimusis kuno keliu persekiojo gimusįjį dva- siskai, taip ir dabar. O ką sako Raštas? Išmesk tarnaitę ir jos sunų; nes tarnaitės sunus nebūs tėvainis kartu su laisvosios sunumi. Taigi, broliai, mes neesame tarnaitės vaikai, bet laisvosios ta laisve, kuria mus išliuosavo Kristus.

## K A P I T A L A S .

Westsidėje, Chicagoje, gyvena ne- turtinga, bet darbšti Genių šeimynėlė. Jie turėjo savus namelius, mažą skly- pelį žemės. Bet už vis didžiausis Genių turtas buvo jų vaikučiai.

Du bernioku rengėsi baigti para- pijos mokyklą, o mažytė dukrelė jau ėjo mokslus trečiame laipsny.

Vaikučiai mokinosi gerai, tėveliai džiaugėsi. Kaimynai gerai pažino Ge- nių visą šeimynėlę ir juos mylėjo. Jie žinojo, kad Geniai nėra turtingi žmonės, bet kad turi gerą labdaringą širdį, kad noriai priklauso prie parapijos įvairių draugijų, — tai visiems buvo žinoma.

Genys nesiskundė savo likimu. Ji- sai gerai mokėjo dar iš Lietuvos šalt-

kalvio amatą ir dirbtuvėje uždirbdavo šeimynėlės pragyvenimui gana pinigų, tik jau ką nors sukrauti tai nebegalėjo.

Genių šeimyna buvo padori, gera. Nevaikė paskučiausiųjų baurių madų, bet ir gi nesirodydavo apiplyšę, apsku- rę. Kaip jų viršuje švara taip ir vidujis sutikimas daugeliui buvo geras sugyve- nimo pavyzdys.

Netoliausiai nuo Genių gyvena ir kita lietuvių šeimyna. Bet ji buvo daug kitokiškesnė. Toji statėsi turtinga esan- ti, rengdavo dažnai pas save balius, dė- vėdavo brangiomis drapanomis, bet už tai tarp kaimynų buvo kalbama, kad to- je šeimynėlėje nėra meilės, nei sutikimo. Abudu gerai uždirbdamu, o neturėdamu

vaikučių, rodėsi gerai gyveną.

Vieną kartą ateinąs šis žmogus pas Genį, savo pažįstamą ir sako.

— Sunkus mano gyvenimas. Nega liu užtektinai uždirbti pragyvenimui. Sunkūs laikai. —

— Netaip jau sunkūs, kaimynai, — sako Genys: — juk Tamsta bevaikis ir neką mažiau uždirbi už mane. —

— Tas tiesa. Bet visgi sveikas daugiau. Kaimynai geras, ar negalėtumei Tamsta paskolinti man šimtuką dolerių?

— Mielu noru, bro la, kad tik jų turėčiau. —

— Kur-gi padėdi? Nei puikių rubų neįsitaisote, nei automobilio neturite, tai kur-gi pinigus dedate? —

— Nesikarščiuok, gerbiamas. Vienus pinigus atiduodu už gautą skolą, o iš likusių turėsiu nuošimčius. —

— Nesuprantu. Juk visi žino, kad Geniai niekam nėra skolingi ir nuo niekieno nuošimčių neima. —

— Tik pagalvok, ar aš neturiu skolos. Kiek vargo panešė mano tėveliai kol mane išaugino, išmokino, išauklėjo. Kiek tas viskas kainavo? Daug. Ir tą visą man davė. Taigi čia mano skola. Už ją turiu atsilyginti savo seniems tėveliams. Antra mano pinigų dalis eina į didžiulio kapitalo sudarymą, kuris man neš didelius nuošimčius. . . —

— Klausyk. Aš turiu trejetą vaikučių. Juos mokinu, auklėju, auginu ir noriu iš jų gerus, išlavintus žmones padaryti. Čia yra mano visa viltis, kad įdėtas į jų auklėjimą ir mokslą turtas nežus man veltui, bet ant senatvės susilauksiu nuo įdėto kapitalo gerų palukanų. —

— Ačiu, kaimyne, už pamoką. Aš supratau Tamsta. Ir man reikia pagalvo ti rimčiau apie savo ateitį ir senatvę.

Gerai išauklėti vaikučiai, tai senų tėvelių visa paguoda ir viltis, tai jų kapitalas. **Bitikas.**

## Tobulėjimas.

— Garbė Jėzui Kristui, Petrutė. —

— Per amžius, Jonuk. Sveikas. Kas tave pas mane taip anksti atvijo, — nesitikėjau paryčiu tavęs susilaukti. —

— Nei pats nežinau: užsimaniau ištraukti Sveiką sekmadienio rytmečiu pasigrožėti, tai ir atėjau, — matai, koks gražus pavasaris. —

— Taip, pavasaris šiomet labai ankstybas. O, aš labai mėgstu pavasario saulutės malonų dvelkimą. —

— Tai ar negalėtumei, Petruk, kartu su manimi nueiti dabar bažnyčion? Pakeliui pasikalbėtumėm, savo mintimis pasidalintumėm. —

— Mielu noru. Aš ir pats maniau

tau taip pasiulyti. Gerai. Paimu tik-tai švarką, kepurę, na ir galime eiti. —

— Ačiu, Petruk, už tavo gerą širdį. Tai jau galime žingsniuoti. Ar matai, drauge, kaip puikiai saulutė šviečia, kaip jos rausvi rytmečio spinduliai miesto namų languose šimtais varšų mirga? Juk tai neišpasakyta grožė. Aš niekur nemačiau taip gražaus paveiklo, kaip matai tas, iš pažiūros, labai paprastas. —

— Tiesą kalbi, Joneli. Man taipgi pavasario paslaptieji garsai, paukštelių linksmi balsai, medžių besiskleidžiančių lapų dvelkimas pripildo sielą koku tai stebėtinu žavėsiu. Tuomet aš galvoju, o kaip būtų gera, kad vi-

suomet pasiliktų mums tas gyvenimo pavasaris... —

— Taigi, mudu abudu tos neišpaskytos laimės trokštava, — amžino gyvenimo, tik nežinia, koks jisai bus. —

— Laimingas, o koks kitoks? —

— Ką kalbi? Niekuomet negali mano širdis tam patikėti, — vis atsimenu, kaip daug įvairiausių ydų, netobulybių ir nusikaltimų dengia sielą. O juk nieko sutepto negali įeiti į Dievo karalystę, į amžinąją laimę. —

— Aišku, Joneli. —

— Tai kaipgi bus? —

— Pasiistengsiva čia ant žemės save kiek galint išstobulinti, visas ydas ir nusikaltimus išnaikinti tai ir pateksime į amžinąją laimę. —

— Taip tai taip, Petrutu. Bet kaip man prie tos tobulybės siekti? Aš visai nežinau nuo kur pradėti. —

— Nėra jau taip bloga, kaip sakaisi. Patsai žinai, kad tobulybės nereikia kažin kur toli ieškoti, bet reikia tik į savo širdį įžvelgti ir ten tvarką padaryti. Gali būti labai mokytas, turėti puikiausią atmintį, dar geresnę vaizduotę, garsią, dailią iškalbą, o nebūti tobulu. Bet taipgi ir kitaip gali atsitikti. Gali ir naudingiausiai turėti mokslo, ir nedidelę atmintį, ir nelakią vaizduotę, o būti geriausiu žmogumi, tobulu vyru. Tobulybė valioj gludi, jeigu kalbėsime apie tą, už kurią Dievas dangumi mums

užmoka. —

— Gerai, Petrutu, aš tai suprantu. Bet pasakyk, nuo ko man pradėti, kad tirkai susilaukčiau amžinos laimės, amžino pavasario... —

— Pradėti jau nereik, juk seniai pradėjęs. Reikia tik pirmyn eiti. Pirmiausiai pasirupink, Joneli, kiek galint tobuliau, švenčiau savo pareigas atlikti. Jų turi nedaugiausiai. Reikia išmokyti tik vieną dieną gerai sutvarkyti, suskirstyti. Iš dienų gi ir metai susideda. Jeigu visas gyvenimo dienas tobulai ir gerai praleisi, aišku, visas gyvenimas bus tobulai išgyventas. Tas gi pareigas nurodo kaip Dievo taip Bažnyčios įsakymai. Neprisirišk prie turto, neieškok garbės, buk visada skaisčios širdies ir bus viskas tvarkoje. Svarbiausia gi, mylėk Viešpatį Dievą kiek gali labiau. Matai pats, kaip Jisai turi būti dailus, kad į Jo sutvėrimą bežiurėdami, kilame ir nenoromis prie Sutvėrtojo. —

— Labai ačiu, Petrutu. Aš matau, kad ant žemės jau turi mūsų laimę prasidėti ir ji prasidės, jeigu tik mes stengsimės būti tobūli. Na ir dabar atliksime mudu šventadienio pareigą, išklauskime šv. Mišių ir pamokslo; — tik reikia pasirupinti, kad tai tobulu būdu atliktume. —

— Gerai supratai, Joneli. Po pamaldų vėl galėsiva pasišnekėti. —

K. M.

## Liturgiškąs Gyvenimas.

Kada popiežius Pijus X užėmė Apaštalių Sostą, pasirijo atnaujinti apei-

gas Bažnyčioje. Kaip o baltis jis paėmė tuos šv. Petro žodžius: "Geriau tar-

pkite malone ir mūsų Viešpaties ir Išganytojo Jėzaus Kristaus pažinimu.”

Daug turėjo priemonių pasekti tokią tikslą, bet tarp daugybės jų paėmė tik atnaujinti liturgiškas pamaldas. Šv. Tėvas buvo užtikrinęs, kad jei tik žmonės biskį giliau suprastų mūsų Bažnyčios gražias apeigas, be abejonės daugiau jaustųsi katalikais ir turėtų didesnę maldingumą ir gyvesnę tikėjimą. Užtai kada tik buvo išrinktas, pasakė: “Pirma, yra reikalingiausia priemonė tikros katalikiškos dvasios įgyti yra veiklus mūsų Bažnyčios viešose pamaldose dalyvavimas.” Tais žodžiais Šv. Tėvas parodė mums šaltinį iš kurio galime semti tikrą Viešpaties dvasią.

Idant gerai suprastume tą liturgišką gyvenimą, prisižiurėkime žmogui, kuris taip gyvena, jį užlaiko. Atkreipkite savo atydą į jo gyvenimą, ir ypačiai dėmesį kę jis veikia ir kaip jis elgėsi sekmadieniais ir šventomis dienomis. Tokis žmogus žino, kad toms dienomis turi priedermę eiti į Bažnyčią ir išklausti šv. Mišių. Bažnyčioje jis jungiasi dvasia su kunigu laikinčiu nekruviną šv. Mišių auką, kurioje pats Viešpats save atnašauja už mūsų nuodėmes. Jis turi knygutę, kurioje randasi maldos, kokias kunigas kalba ir stengiasi sykiu su kunigu jas skaityti. Laikė pakėlimo jis gražiai klupoja ir nulenkęs galvą garbina Viešpatį, kuris mums nusidėjėliams yra taip geras ir paklusnus nužengti iš dangaus ir pasifikti pavidale duonos ir vyno ant mūsų altorių. Kada ateina laikas Šv. Komunijos jis artinasi prie grotelių priimti

Viešpatį į savo širdį. O jei negali iš kokios nors priežasties, tada jis nors geidžia priimti Jį dvasiškai.

Jis eina išpažinties kada tik jaučiasi apsunkintas nuodėmėmis, nes žino kad žmogus turėdamas sunkią nuodėmę išrodo labai biaurus Dievo akyse ir yra Dievo priešas.

Bet jam neužtenka atlikti savo priedermės sekmadieniais; jis taipgi rūpinasi žinoti visas metų dalis ir taip Advento laikė jis atmena patriarkus ir pranašus, kurie laukė Viešpaties Jėzaus atėjimo per tukstančius metų, o per Kalėdas jis eina mintimi prie Viešpaties Jėzaus ir klausinėja Jo kam Jis atėjo čia ant žemės. Kada tik atranda priežastį, džiaugiasi su visa Katalikų Bažnyčia.

Gavėnioje Jis mąsto apie Viešpaties Jėzaus kentėjimus ir užlaiko įsakytą Bažnyčios pasninką kaip reikia, kad vieton skaistyklos čia atpaktavoti už savo mažus ir kasdieninius nupuolimus. Per Velykas ir Viešpaties Jėzaus Užgimimo dienoj jis nepamiršta priimti Viešpatį Dievą į savo širdį Šv. Komunijoje, o kada ateina Šv. Panelės šventė, tada jis prašo be perstojimo, kad Ji užtartų už jį ir vardan savo Sunaus pašauktų jį į dangų kaipo ištikimą tarną Dievo ir klusnų Bažnyčios sunų.

Taigi tokis yra liturgiškas gyvenimas vienybėje su Bažnyčia. Ištikrųjų, jei mes taip jaustumėme ir gyventumėme su Bažnyčia, Dievas duotų mums dangų kaipo užmokestį už paklusnumą Dievo ir Bažnyčios prisakymams.

Juozas J.



## Katalikų Pasaulys.



**Eucharistinė jaunimo sąjunga.** Romoje susitvėrė eucharistinė jaunimo sąjunga su tikslu savo maldomis ir protiniu sandarbininkavimu prisidėti prie šventojo Tėvo noro įvykdinti pasaulyje taiką, pirmoj eilėje tarp katalikiškų valstybių, pasiėmė Šv. Tėvo obalsį: "Kristaus taika, Kristaus Karalystė."

Sąjunga įsikūrė su didelėmis iškilimėmis Romos bazilikoje ir turinti didelio pasisekimo besimokinančios jaunuo-  
menės tarpe, ypač tarp studentų.

Dailus apšireiškimas, kad katalikiškoji visuomenė įvairiose tautosose pradeda iš snaudulio atbusti, kad katalikiškas jaunimas, kuris yra tautų ateitis, ima Bažnyčios idealus žmonijoje vykinti.

Ir Lietuvoje katalikiškojo jaunimo tarpe eucharistininkų nemaži būreliai rindasi. Kad Dievas duotų ir Amerikos Lietuvių jaunimo tarpe panašiai minčiai iškilti!

**Istorinis įvykis.** Pirmose Kovo mėn. dienose atsilankė Romoje Amerikos maldininkų didelis būrys iš Bostono, J. Em. kardinolui O'Connell vadovaujant. Maldininkų buvo viso apie 500 asmenų. Švento Petro bazilikoje maldininkai klausė šv. Mišių. Ir štai, J. Em. kardinolas-arkivyskupas Merry del Val pasakė jiems pamokslą anglų kalba. Yra tai pirmas istorijoje atsitikimas, kas Šv. Petro Bazilikoje būtų sakomas angliškai pamokslas.

Tas įvykis ne ką kitą mums pasako, kaip tai, kad Bažnyčia lygiai gerbia

visas tautas ir visas kalbas ir visose kalbose skelbia Kristaus mokslą. Bažnyčia tuomi it nori pasakyti, kad visi turi teisę Dievo žodį išgirsti savo prigimtoje kalboje.

**Amerika.** Kovo 5 dieną Portlando, Oregon, katedroje diakonas Tomas Jacksonas išventintas į kunigus. Jisai yra gimimo žydas, bet atsivertęs katalikų Bažnyčion. Labai retai kan. iš žydų tautos pasiseka pasiekti kunigystė.

**Maldininkai.** Iš San Francisko per Chicagą išvyko New Yorkan, o iš ten Romon maldininkai iškeliavo juron 10 kovo dieną.

Iš tolymiausių kraštų katalikai vyksta Romon Jubiliejaus metais. Kitas skaitlingas Amerikos katalikų būrys jau nuvyko Romon iš Bostono, Mass., vadovaujant kardinolui O'Connell. Bostoniečiai maldininkai pasirodė pirmieji iš Amerikos. Šventasis Tėvas priėmė juos audiencijoje, laimino, linkė kogeriausios kloties.

**Kanada.** J. M. Prud'homme, Prince Alberto ir Saskatoon vyskupas, savo prieš gavėnią išleistame laiške į tikinčiuosius smerkia su didele jėga šiandieninius jausminguosius šokus, netinkamus, pavojingus pasilinksminimus, kuriuos sudarė sumaterialėjęs pasaulis. Jo Malonybė taipgi smarkiai pasmerkia sensualę spaudą, kuri tik sužadina žmonėse žemesnius jausmus, nieko gero neduodama nei žmonių protui, nei sielai.

**Meksika.** Meksikoje buvo prasidė-



jusi nauja atskala arba sekta. Norėta sutverti tautinę meksikonų bažnyčią ir pradėta ginklo pagelba atiminėti katalikams jų bažnyčias. Iš visų atskilusių kunigų dabar pasilieka tiktai vienas "meksikonų Bažnyčios patriarkas" Perez, nes antras pasilikęs atskalunas kunigas Manuel Monje iškeliaavo Romon prašyti šv. Tėvo dovanojimo ir ekskomunikos nuo jo nuėmimo.

**Italija.** Romos laikraštis "Corriere d'Italia" praneša, kad sudaryta komisija sutvarkyti Bažnytinei teisdavystei Italijoje. Komisija susidedanti iš Senatorių, Atstovų, juristų, valdininku ir trijų pralotų.

**Italija.** Italijos karaliaus rumuose per priėmimus šiais Jubilejaus metais panaikinta šokiai. Po svečių priėmimo paprastai budavo koncertas, o paskui sekdamo šokiai. Bet šiemet karalienė kitaip išsprendė. Pasakė, kad Šventaisiais Metais šokių karaliaus rumuose nebus.

**Italija.** Iš Romos praneša, kad Bulgarijon siunčiamas apaštalinis Vizitatorius J. M. Roncalli, arkivyskupas. Vietoje Jo Malonybė patirs sąlygas, ar galima bus siųsti ir paskirti Apaštalu Sosto Delegatas, katalikų Bažnyčioms teisėms Bulgarijoj apginti.

**Rusija.** Pranešta Vatikanui, kad kaikurie 1925 metais pasmerkti kalėjiman bolševikų valdžios kunigai paliuosuoti iš kalėjimo mainais už komunistus, kuriuos Lenkija išleido iš kalėjimo ir paleido važiuoti Rusijon. Paliuosuotųjų kunigų tarpe raudama: Chodnevičių, Eismontą, Rutkauską, Niemancevi-

čių. Pastarasis buvo ištremtas į amžinosios žiemos šalį, ant vienos salos Baltose jurėse.

Bet bolševikai dar nevisus kankinamus kalėjimuose kunigus paliuosavo. Dar daug jų pamažu miršta bolševikų urvuose už katalikų mokslo skelbimą žmonėms. Nes Rusijos bolševikai pripažįsta laisvę tik sau, o visiems kitiems ją atima.

**Rusija.** Bolševikų valdžia nesiliauja ir toliau persekiojus katalikus ir jų kunigus. Paskutiniu laiku pranešama, kad Rusijoje bolševikai uždarę kalėjimuosna katalikų kunigus: A. Kielių, W. Šimanskį, M. Jedruščak, F. Lubčinskį. Bolševikijos kalėjimuose uždarytieji įvairiausiai kankinami ir žudomi. Dar ne vieną metą teks katalikams pakenčėti tame bolševikijos pragare, kurį socialistai vadina socializmo rojumi.

**Airija.** Praneša iš Airijos sostinės Dublino, kad Šventasis Tėvas suteikė J. Em. O'Donnell, Armagh arkivyskupui, palių ir pripažino jį Airijos primatu. J. E. užima dabar mirusiojo kardinolo Logue vietą. Pasižymi, kaipo šviesus Bažnyčios vyras ir garsus patrijotas. Airijoje J. Em. turi labai gerą vardą ir didelę įtaką.

**Ispanija.** Ispanijos mieste Caceres įvyko katalikų ukininkų sąjungos suvažiavimas. Iš visų Ispanijos pusių dalyvavo daug atstovų. Suvažiavimo metu ypač pasižymėjo p. P. Falces kalba. Jisai nurodė tikslą, kodel ukininkams reikalinga jungtis į savo katalikišką sąjungą, kaip išsivysto katalikų veikimas visoje Ispanijoje, kaip greitai kyla ukiš-

kieji-syndikatai ir taupomosios ukininkų kasos. Ispanijos ukininkai gerai supranta, kad tikrai vienybėje gali savo buvį pagerinti.

**Anglija.** Londone įvyko iškilminga puota Londono katalikui lordui ir šerifui pagerbti. Tame pokilyje dalyvavo devyni katalikai lordai ir apie 600 įvairių svečių. Puotos metu skaityta Šventojo Tėvo ir karaliaus Jurgio V siųsti majorui sveikinimai, kurio buvo atsakymas į pasiųstą jiems ištikimybės pareiškimą.

Dar neseni laikai, kai tame pačiame Londone neturėjo teisės nei vienas katalikas viešai pasirodyti; nesenai dar mokėta išdavikams po 100 svarų sterlingų dovanų už nurodymą katalikų kunigo, kurio laukė negailestinga ant kar-

tuvių mirtis. O dabar? Šiandie jau ir to paties Londono vyriausioji galva, lordas majoras, katalikas ir savo įsitikinimus viešai skelbia. Ačiu Dievui, katalikai ir Anglijoje įgauna vis didesnės įtakos.

Anglijoje kas kartą vis aiškiai pradedama kalbėti apie galimybę anglikonams sugrįžti į katalikų Bažnyčią. Tas klausimas imama vis gyviau svarstyti. Prieš Gavėnią kardinolas Bourne paskelbė savo ganytojišką laišką, kuriame nurodo galimybės susivienyti Bažnyčioms. Kviečia jisai anglikonus pasinaudoti šiais Jubiliejaus metais, išreikšti Šventajam Tėvui paklusnumą ir pelnyti sau nesuskaitomų didelių malonių. Anglikonų tarpe tasai raštas padaręs didelio įspūdžio.

## Ž I E D E L I A I.

### Pamaldi Jonienė.

Neseni dar laikai, kaip Lietuvoje griaudė perkunai it patrankų aidai, degė ištisi kaimai, o žmonės bėgo vis tolyn į rytus nuo karo baisenybių.

Tuo laiku gyveno Trapiškių kaime prie miškelio pamaldi našlė Jonienė. Vargingai ji gyveno. Išsikasusi žemėje grintelę, vos langai jos buvo aukščiau žemės, stogą apdengė eglė ilgomis šakomis ir tarp vargo ji ten nuo pat karo pradžios. Prie savęs turėjo

dukterį ir porą paaugėjusių anukų. Duktės vyras išėjo karan ir Dievas žino kada grįš ir ar kada nors sugrįš.

Bet štai pasigirdo Trapiškių apie linkėje neramūs garsai. Iš vakarų šono žmonės bėgo nuolatos su visu savo turtu. Baimė apėmė ir Trapiškietius. Kas gyvas gelbėjosi arba artimame miške, arba bėgo baimės vejamas toliau į Lietuvos gilumas.

Tik viena Jonienė nenusiminė. Tiesa ji kiek neprigirdėjo ir jai ne taip baisus atrodė armotų trenksmai kaip kitiems žmonėms, bet Jonienė dar ir todėl buvo ramė, kad ji buvo pamaldi moteriškė.

Užėjo žiemos šalčiai. Spiegas braškino medžių šakas, aplinkines tvoras. O priešai vis slinko artyn ir artyn. Nėr kur bėgti. Visur šalta, sniego buvo daug. Net tikrai nei nežinia į kurį šoną bėgti, kad priešų nesutikus.

Visiškai atsidavusi ant Dievo Apveizdos Jonienė dažnai kalbėdavo ražančių ir savo anukus ragindavo prie maldos. Pasiėmė ji kartą savo maldų knygą ir pradėjo skaityti įvairiausias maldas.

Anukai netiek kad mėgo melstis jos klausė, tik kad jiems buvo ramiau prie savos močiutės, kuri nei karo, nei jo baisenybių nebijojo.

Bet štai jų močiutė perskaitė vieną maldą. Ji skambėjo kaip tai nepaprastai. Joje buvo prašoma, rodos, negalimų daiktų.

“Visagalingiausias Viešpatie Dieve, skambėjo maldos žodžiai, tu galingas esi pastatyti galingą murą ir apsaugoti mūsų namelį nuo priešų užpuolimo. Viešpatie, teikis tai padaryti, mes to karštai Tavęs maldaujame per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Kuris su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena ir karaliauja Dievas per amžius. Amen.”

— Vaikučiai, atsiliepė Jonienė į anukus: — ar jus žinote, kad Dievas mūsų maldos gali išklaudyti, jeigu tik mes

su pasitikėjimu jo maldausime apsaugoti mus nuo priešų? —

— Taip močiute. Bet mums neišpuola nuo Dievulio stebuklų prašyti.—

— Taip, vaikeliai. Prašykime tik Jo, kad mus apgintų nuo nelaimės. Girdėjau, kad jau priešai apėmė mūsų sodžiaus dalį. Iki vakarui gali tikrai ir pas mus buti. —

Suklaupę visi namiškiai nuoširdžiai maldavo Dievą apsaugoti juos nuo priešų ir nuo nelaimių. O pakilęs lauke vėjas pradėjo savo gaudžią dainą austi, besisukindamas didelio miško medžių tarpuose. Sutėmė visiškai. Atėjo nerami, šalta, audringa naktis. Butų vargas buvęs, jeigu butų apėję priešai tą menką bet šiltą Jonienės guštelę. Išaušo rytas. Saulutės rausvi spinduliai palytėjo sušalusį mišką ir greitai atsimušė nuo medžių į bakuželės langą pažadino jo visus gyventojus prie šviesios dienelės.

— Močiute, žiurėk, žiurėk! — šaukė vienas anukų: — Dievulis mus galingu muru apsupo. Ir nieks pas mus neatėjo. — Taip, suneli. Dievulis paliepė vėjui sunešti pusyną, užversti iki pat kreigo mūsų bakužę ir priešai jos neberado. O kuomet jus dar miegojote, jau aš buvau kaime ir sužinojau, kad priešai išėjo toliau. Garbinkime, vaikučiai, Dievą ir jam dėkokime, nes jis mus apsaugojo nuo šalčio ir nuo mirties miške. —

Daug nereikėjo anukų raginti: Jie pamatė patys, kaip gera yra pasitikėti Dievo Apveizda ir jai pasivesti.

**Bitikas.**



# Klausimai ir Atsakymai



## Šventos Mišios.

**KLAUSIMAS.** Ar šventos Mišios kai kunigai laiko visos turi būti užpirtos kieno nors? Nes girdėjau kaip ką kalbant, jog kunigai negalį laikyti šventų mišių, jei jos nebuna užpirtos. Ar tai tiesa? *“Laivo” skait. iš Detroito.*

**ATSAKYMAS.** Visi klebonai per metus atlaiko niekieno neužpirtų šv. mišių kiekvienas už savo parapiją apie 70. Tai gi netiesa, buk kunigai negalį laikyti neužpirtų šventų Mišių.

Kas suteikia piniginę auką ant šventų Mišių, užsiperka, to asmens intencija ir laikomos šv. Mišios. Kas tik supranta šv. Mišių svarbą, visi stengiasi bent keletą šv. Mišių per metus užprašyti jo intencija atlaikyti.

**KLAUSIMAS.** Kurios šv. Mišios svarbesnės ar užpirtos, ar ne?

*“L.” skait. iš Detroito.*

**ATSAKYMAS.** Visų šv. Mišių svarba ta pati. Tik tas skirtumas, kad neužprašytas niekieno šv. Mišias kunigas laiko už savo gimines gyvus, ar mirusius, ar kita intencija, o užprašytos šv. Mišias laiko prašusiojo ir auką suteikusioji intencija.

## Dangus.

**KLAUSIMAS.** Ką platesniai reiškia lietuviškas žodis dangus?

*“Laivo” skait. iš Detroito.*

**ATSAKYMAS.** Kiek pati žodžio kil-

mė leidžia spėti, žodis dangus mūsų kalboje reiškia viršų mūsų galvų esantį begalinių erdvių plotą, kuris dengia dideliausiais skliautais mūsų žemę. Tikybinėje prasmėj dangus yra laimės stovis ir vieta, kur ištikimieji Dievo tarnai per niekad nepabaigtus amžius, amžinai bus pilni džiaugsmo ir begalinės laimės, kokios nei mūsų akis čia neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei į mūsų širdį neįėjo. Paveldėsime danguje patį gerumo šaltinį, gyvenimo, išminties, grožės pilnybę — tai Viešpatį Dievą, regėdami jį veidas veidan, o ne taip kaip dabar tik per jo išminties, gerumo, gražumo atspindžius, išlietus visoj gamtoje.

## Melas.

**KLAUSIMAS.** Jeigu mamytė lieptų pameluoti tėveliui ir dėl to pasidarytų ramybė, ar yra nuodėmė? *Chicagiekė.*

**ATSAKYMAS.** Tamstos paklausime yra trys dalykai: melas, ramybė, nuodėmė. Melas yra tai netiesos pasakymas su mintimi prigauti kitą. Kaip toks — melas visada yra nusikaltimas. Jeigu svariame dalyke pameluotų kas ir iš to prigavimo turėtų didelių kunui ar sielai nuostolių, — būtų net sunki nuodėmė. Kituose atsitikimuose — maža, kasdieninė nuodėmė.

Bet reikia skirti pasakymą netiesos nuo nedasakymų tiesos. Jeigu kam nereikalinga ko žinoti ir nėra priedermės pasakyti visos tiesos, tuomet pasakoma tik tiek tiesos, kiek reikia o kita dalis už-

tylima. Nes prie tos dalies neturi teisės. Nebus tai melas bet nedasakymas tiesos. Delei melo ramybė, tiesa, gali įvykti, bet tik laikinai. Prigavimą tėvelis supratęs — labiau pyks ir daugiau bus neramybės namuos. Geriau yra kuomet tėvelis ir mamytė apie Tamstą visą tiesą žino. Tikras melas visada yra nuodėmė.

### Neuždengta galva.

*KLAUSIMAS.* Ar yra nuodėmė melstis bažnyčioje moteriškėms neuždengta galva?

Ar namie meldžiantis moterims reikia užsidengti galvą?

“L.” *Skaitytojo O. S.*

*ATSAKYMAS.* Nuodėmės nėra melstis moterims tiek namie, tiek bažnyčioje su neuždengta galva. Suprantama, jeigu ji tik ištikrųjų meldžiasi, o nenori savo suraitytų, susmaigytų plaukų svetiems rodyti ir į pagundą kitus vesti. Padori moteriškė bažnyčioje meldžiasi apsidengus galvą, kaip to reikalauja šv. Povilas apaštalas. Toms moteriškėms, kurioms nenorėtų apsidengti bažnyčioje galvos, šv. Povilas sako, kad lai jos nusiskuta galvą. Nemanau, kad Tamsta noretumei su nuskusta galva pasirodyti bažnyčioj. Geriau todėl nepatingėk paimti skrybėlaitę ar škarę. Taip bus padoriau ir garbingiau.

### Jubiliejaus Atlaidai.

*KLAUSIMAS.* Prašau paaiškinti kaip čia yra Jubiliejaus metu su atlaidais ir kitais gerais darbais. Nebudami Ryme negalime gauti atlaidų, taigi ar musų

geri darbai ir maldos nueis ant niekų? Ar Dievas mums neatiduos kas yra paskirta už gerus darbus?

“*Laivo*” *skaitytojas.*

*ATSAKYMAS.* Atlaidai yra liglaikinės bausmės už padarytas nuodėmes atleidimas, dovanojimas. Gavęs visuotinąjį ir visišką bausmių dovanojimą, daugiau nebebusi už jas baustas. Jubiliejaus metu *sau* gauti visišką bausmių dovanojimą galima tik būnant Ryme ir atlikus įsakytus gerus darbus. Bet visiškus atlaidus gauti *ne sau*, o *skaitytiklos sieloms* galime ir nebūdami Ryme per visus Jubiliejaus metus.

Mums ne vien reikia gauti atlaidų, bet taipgi kitų Dievo malonų: pašventinančią Dievo malonę ir kitas šv. Dvasios dovanas — pagelbą. Tą Dievo pagelbą sau ir kitiems išprašyti galime ir Jubiliejaus metu, nes tie dalykai neapimami Jubiliejaus. Kitas dalykas yra užsitarnauta bausmė, o kitas — pagelba nenusikalsti, Dievo malonė sugrįžti į tiesos kelią ir t. t.

Dievo pagelbos — malonės prašyti ir Jubiliejaus metu netik galime, bet ir turime, nes negaudami už kaltes *bausmių* dovanojimo, turime rupintis, kad jų visiškai nepadarytume. Išpažinties sakramente aužinosios bausmės pakeičiamos liglaikinėmis, suteikiama mums pašventinamoji Dievo malonė, bet tų liglaikinųjų bausmių dovanojimo sau negalime pelnyti nebūdami Romoj.

Manau, tas klausimas dabar bus visiems aiškus, butent, kad ir Jubiliejaus metu turime melstis ir gerus darbus da-

ryti, kad gavus pastiprinančias ir kitas Dievo malones sau ir mūsų artimiems.

### Kaip rašyti į "Laivą"?

*KLAUSIMAS.* Aš bučiau labai dėkingas, jeigu Tėvelis duotų man patarimą, kaip rašyti į "Laivą" ir nurodytų mano trukumus rašant.

*"Laivo" skaitytojas J. J.*

*ATSAKYMAS.* Tamsta neblogiausiai rašai ir mes Tamstos raštus panaudosime "Laive". Išsidirbti į gerus rašytojus galima tik nuolatos rašant. Prieš rašant reikia žinoti apie ką nori rašyti ir ką naujo kitiems pasakyti. Nereikia vartoti aukštų, mažai suprantamų žodžių, nes "Laivas" tarnauja daugumoje darbininkams žmonėms. Nepaliauk, Tamsta, rašinėjęs. Gramatikos ir stiliaus klaidos su laiku išnyks.

### Malda.

*KLAUSIMAS.* Ar yra kokia nauda iš maldos, jeigu nesupranti gerai, panašiai kaip septynios Dovidio psalmės ar kita kokia ir nors nesupranti, bet kalbi ją?

*M. Kamaris.*

*ATSAKYMAS.* Taip, nauda šiokią tokią turi. Pirmiausiai, meldiesi, t. y. mąstai apie Dievą ir nors gerai maldas žodžiu nesupranti, vistiek yra malda; aišku, labai netobula. Maldoje turi dalyvauti mūsų protas ir valia. Kuomet vieno jų truksta, buna arba ne visai protinga malda, arba be noro it iš prievartos malda. Bet jeigu turėtumei priedermę atkalbėti kaippo atgailą po išpažinties nevisai gerai suprantamas maldas, — pilnai užganapadarysi jas kalbėdamas.

### Šventųjų bendravimas.

*KLAUSIMAS.* Ar dušios danguje rupinasi saviškiais? *Jonas Mukena.*

*ATSAKYMAS.* Mūsų šv. tikėjimo viena pagrindinių tiesų yra — Šventųjų bendravimas. Mes bendraujame su skaiestykloje esančiomis dušiomis, už jas meldžiamės, o jos už mus ir su dangaus laimingais gyventojais. Jų mes prašome sau pagalbos mūsų įvairiuose reikaluose. Daromi per Šventųjų užtarymą stebuklai aiškiai įrodo tą tikėjimo tiesą: danguje esantieji aiškiai žino mūsų maldas ir rupinasi mūsų reikalais.

Dieve duok, kad kas nors misiškių pirma mūsų išigautų, pasiektų amžinąją laimę, tai ir mes turėtume nuo jo galingą užtarymą ir pagalbą pas Dievą.

Dabar Tamstai asmeniškai atsakymas, nes rašydamas "Laivui" savo adreso nepadovei. Mes gavome du Tamstos laiškus. Sunku sužinoti, ko Tamsta juose klausia, nes "Jono Sapną" supainioji su "anglų pamokslais" mūsų bažnyčioje ir su šventųjų bendravimu ir su daugelio kitų dalykų. Butų gera, kad atskirus paklausimus Tamsta parašytum atskirai ir trumpai, o ne per keturis rašto puslapius kiekvieną.

Nepyk, Tamsta, jeigu nieko nebegalėdami iš Sveiko rašto išskaityti, ilgai neduodame atsakymo. Mes noriai tarnaujame mūsų broliams darbininkams Amerikoje, pagelbėdami visiems pirmiausiai tikėjimo ir doros klausimuose.



# Lietuvos Žinios.



**Pasirašyta Lietuvos su Vokietija sutartis.** Vasario 10 d. Berlyne pasirašyta Lietuvos su Vokietija sutartis, liečiančios krašto optacijos ir geležinkelių perdavimo klausimus.

**Ateitininkų kongresas.** Šį pavasarį kviečiama Kaune didelis jubiliejinis ateitininkų, studentų, moksleivių ir sen draugų kongresas. Laukiama didelio skaičiaus dalyvių.

**Sąmata Lietuvos uostams.** Min. Kab. vasario 9 d. priėmė Klaipėdos uosto direkcijos sąmatą 253.318 litų sumoje ir patvirtino Palangos žvejų uosto statybos sąmatą 2.721.020 litų sumoje. Be to Finansų ministerijai leista 29.600 litų kreditas cukraus fabriko steigimo reikalams.

**Gražiausios lietuvaitės konkursas.** "Krivulės" redakcija paskelbė sakytą konkursą, kuriame gali dalyvauti visos lietuvaitės, ne jaunesnės 18 metų. Norinčios konkurse dalyvauti turi prisiųsti 2 atvaizdu tautiniais rubais; vieną lig pusės iš priešakio, kitą visu ugiu iš šono. Konkurse komiteto pripažintos gražiausiomis, gaus dovanų. Gražiausioji — auksinį rankinį laikrodėlį, 2-ji gražuolė gintaro karielius; 3 gražuolė tik pripažinimą. Komiteto pripažinta gražiausia lietuvaitė bus prašoma pozuoti Birutės paveikslui piešti, kuris bus Karo Muziejuje iškabintas.

**Italų kalbos kursai.** Kaune atidaryta italų kalbos kursai, tikslu duoti galimumo pramokti itališkai asmenims, kurie vyksta į jubiliejinę kelionę Romon.

**Naujos pašto įstaigos.** Pereitais metais Lietuvoj įsteigta 6 naujos pašto, telefonų ir telegrafų įstaigos ir 18 pašto agentūrų. Šiomet paštų valdyba numato įsteigt dar 22 pašto, telefono ir telegrafo įstaigų ir 40 pašto agentūrų.

**Lietuvos užsienio prekyba** sausio mėn. pasiekė 40.592.260 litų, iš kurių išvežimui tenka 23.727.827 litai ir įvežimui 16.762.433 litai. Tuo budu išvežimas viršija įvežimą 6.967.394 lit.

**Pašto perlaidos iš Amerikos.** Praeitais metais Lietuvos piliečiai per pašto įstaigas gavo iš Amerikos 40.330 per laidų sumoj 9.340.946 litų. Į šį skaičių neįskaitoma perlaidos, gautos per bankus ir kitas įstaigas.

**Degtukų gamyba.** Praeitų metų gruodžio mėn. degtukų fabrikai pagaminavo 4.696.850 dėžučių.

**Revizuos Amerikos audimo bendrovę.** Finansų ministerio paskirta revizijos komisija ištirti Amerikos audimo bendrovės veikimą ir padėtį. Komisija skiriama didžiūmai bendrovės akcininkų prašant.

**Emigracija iš Lietuvos.** Sausio m. iš Lietuvos išvažiavo 136 žmonės, iš kurių 113 vyrų, 15 merginų ir 8 moterys. Į Afriką išvažiavo 63 žmonės, vien žydai, Kanadon 5 žmonės, Meksikon 7, į Argentiną 13, į Braziliją 1, į Palestiną 124. Lietuviai vyksta į Urugvajų ir į Kanadą.

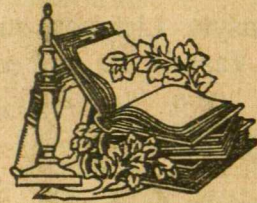
**Praeitų metų derlius.** Statistikos daviniais, 1924 metų galutinis javų derlius Didžiojoje Lietuvoje ir Klaipėdos kra-

192

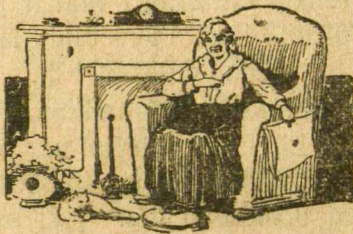
L A I V A S

šte toks: rugių surinkta 9.294.300 cent., kviečių — 1.806.400 cent., miežių — 4.057.200 cent., bulvių — 33.163.300 cent., žirnių — 1.356.800 cent., sėmenų — 676.500 cent., ir linų pluošto — 651.900 cetr., 1924 metais vidaus reikalams truko rugių 1.847.200 cetr., o perteklių davė: miežiai 790.100 cetr. ir žirniai 134.

300 cetr., sėmenys 335.500 cetr. ir linų pluošto 431.900 cent.



## AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA



Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerviškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

**PETRAS CIBULSKIS**  
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS  
KRAUTUVĖ

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti  
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus  
Ant Naudos.

**S. L. FABIONAS CO.**

INVESTMENTS REAL ESTATE  
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasiekmingai stumčiam pinigais ir  
Parduodam Laivakortes.